ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud pro mládež rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Olgy Smrčkové a přísedících Františky Princové a Mgr. Ľudovíta Schwarze v hlavním líčení konaném dne **1. října 2025** v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaný

mladistvý [redacted],

narozený [redacted] v [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], nyní ve vazbě ve [redacted] v jiné trestní věci,

je vinen, že

1) **v přesně nezjištěné době, v podzimních měsících roku 2024, okolo 22:00 hodin, ve zděném objektu určenému ke skladování dřeva na břehu řeky [redacted] v [redacted] mezi domy na adrese [redacted] a [redacted], při vědomí nezletilosti poškozené [redacted], narozené [redacted], se kterou měl v té době platonický vztah, v úmyslu dosáhnout vlastního sexuálního uspokojení opakovaně [redacted]**

2) v přesně nezjištěné době v první polovině měsíce ledna roku 2025 v odpoledních hodinách, v místě svého bydliště, tedy na adrese [redacted], ve svém pokoji, kde se nacházel s nezletilou [redacted], narozenou [redacted], kdy leželi vedle sebe na posteli, při vědomí její nezletilosti, s úmyslem dosáhnout sexuálního vzrušení a konat sexuální aktivity, [redacted], nezletilá [redacted] se jeho jednání nebránila, po chvíli mu řekla, aby toho zanechal, což učinil,

tedy

ad 1) vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

ad 2) jiným způsobem, než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let,

čímž spáchal

ad 1) provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, ve znění pozdějších předpisů

ad 2) provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, ve znění pozdějších předpisů

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 18 (osmnáct) měsíců.

Podle § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže se výkon trestního opatření podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.

Podle § 18 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže se ukládá výchovná povinnost zdržet se požívání alkoholických nápojů v průběhu zkušební doby.

Odůvodnění:

1. Soud v dané trestní věci prováděl dokazování pouze ve vztahu ke skutku pod bodem 1 rozsudku, když ve vztahu ke skutku pod bodem 2 obžaloby obžalovaný v hlavním líčení poté, co byl poučen v souladu s ustanovením § 206a, 206b, 206c a 206d) tr. řádu prohlásil vinu žalovaným skutkem pod bodem 2 obžaloby, souhlasil s právní kvalifikací tohoto skutku a zároveň byl srozuměn s tím, že dokazování se v rozsahu, v jakém vinu prohlásil, neprovede a bude prováděno pouze v rozsahu zbylém. Dále obžalovaný vzal na vědomí, že skutečnosti uvedené v prohlášení nelze úspěšně napadat opravným prostředkem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Hřebíková

2. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud pro mládež po poradě senátu rozhodl usnesením ve smyslu § 206c odst. 4 tr. řádu, že přijímá prohlášení viny obžalovaným ve vztahu ke skutku pod bodem 2 obžaloby a rozhodl o tom, že dokazování se v rozsahu, v jakém obžalovaný vinu prohlásil, neprovede.

3. Dokazování v hlavním líčení tak bylo prováděno pouze ve vztahu ke skutku pod bodem 1 obžaloby a byl v hlavním líčení provedeným dokazováním zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem 1.

I. Důkazní situace

4. Skutkový stav byl ve věci zjištěn z výpovědi obžalovaného jak z přípravného řízení, tak u hlavního líčení. U hlavního líčení byla vyslechnuta poškozená [redacted], před její výpovědí u hlavního líčení byl za podmínek § 102 odst. 2 trestního řádu přehrán záznam výslechu této svědkyně ze dne 17. 1. 2025 na č. l. 46 a čten protokol o výslechu svědkyně [redacted] ze dne 15. 5. 2025 na č. l. 54. V hlavním líčení byli dále vyslechnuti [redacted]. Soud učinil i pokus o výslech svědka [redacted], který však využil svého práva a odmítl ve věci vypovídat. Podle § 211 odst. 1 trestního řádu se souhlasem státního zástupce a obžalovaného byly čteny protokoly o výslechu svědků [redacted] na č. l. 101-104 a [redacted] na č. l. 109-113. Dále byly provedeny listinné důkazy, předložené stranám podle § 213 odst. 1 trestního řádu či čtené podle § 213 odst. 2 trestního řádu, které jsou specifikovány níže.

II. Skutková zjištění

5. V projednávané věci u hlavního líčení obžalovaný [redacted] prohlásil vinu ve vztahu ke skutku popsanému v bodě 2 obžaloby. Ve vztahu ke skutku popsanému v bodu 1 uvedl, že k pohlavnímu styku došlo, ale nebylo použito násilí. Soud prohlášení viny podle § 206c odst. 4 trestního řádu v bodě 2 obžaloby přijal, a nevedl tak ohledně tohoto skutku dokazování.

6. K bodu 1 obžaloby pak vedl podrobné dokazování.

7. **Mladistvý** [redacted] vypověděl, že toho dne se sešli s [redacted] v kůlně. Ptal se jí, zda chce sex. Ona říkala, že nechce, zeptal se ještě jednou, ona řekla ne, a šla domů pro cigarety. Když přišla, tak se znovu zeptal, ona řekla znovu, že ne, pak kouřila, zeptal se znovu a ona řekla, že jo. Řekla mu, že si má sednout na zem v kůlně, sedla si na něj, a to čelem k tváři obžalovaného, přičemž [redacted] došlo k pohlavnímu styku. Když to skončilo, pořád seděl a dopíjel pivo, nechtělo se mu vstávat. [redacted] mu řekla, že je debil, že nemá pít, ale nebyla na něj naštvaná. Vadilo jí jen, že nechce vstát z důvodu opilosti. Předtím vypil 10 piv a vodku Po jeho skončení poškozená došla pro [redacted], kteří ho doprovodili domů. Druhý den se sešli s [redacted] venku. Říkala mu, že spolu měli sex, on se jí za to omluvil. Věděl, že jí bylo [redacted] let a může mít z toho problémy. K pohlavnímu styku došlo, ale žádné násilí nepoužil. [redacted] zná od jejích [redacted] let, začali spolu chodit, když jí bylo [redacted], téměř [redacted], chodili spolu ven, objímali se a dávali si pusu. Bylo to vzájemné. Tenkrát v kůlně se jí ptal, zda s ním tato chce mít pohlavní styk. Poškozená odpovídala záporně, že jí není patnáct let a odešla domů. Za deset minut se však vrátila s cigaretou a na opakovaný dotaz, zda s obžalovaným nechce mít pohlavní styk, odpověděla že ano. [redacted]. Nesvěřil se svědkyni

[redacted] s tím, že měl poškozenou znásilnit, pouze jí řekl, že s poškozenou něco měli. [redacted] říkal, že pokud z toho bude nějaký průser, tak to vezme na sebe, rozhodně jí neřekl, že [redacted] znásilnil. Poškozená se několik dní po události s ním v kůlně setkala, kdy mu sdělila, že se bojí že půjde do vězení a ona do pasťáku, neboť její matka chce obžalovaného udat. Na to reagoval obžalovaný tak, že to vztáhne na sebe, aby poškozená zůstala doma. Jejich vztah nadále pokračoval, schválený matkou poškozené. Ta sice na celou situace ze začátku reagovala negativně, nicméně následně mu a poškozené jejich setkávání povolila. Prostřednictvím sociální sítě se jí omlouval. Neví však, kdo jí o pohlavním styku mezi ním a [redacted] řekl. Ví, že je dovoleno mít pohlavní styk až od 15 let. Byl to jeho nápad. Poškozená nikdy nepřišla s tím, že by chtěla sex.

8. Poškozená [redacted] při hlavním líčení vypověděla, že se s obžalovaným v červenci setkala na oslavě, ze které ona sama brzy odešla. Obžalovaný ji kolem desáté hodiny až půlnoci telefonicky zkontaktoval, když už spala. Následně se setkali u kůlny, kdy po ní měl obžalovaný požadovat pohlavní styk. Odpověděla mu, že nechce, že jí ještě nebylo patnáct let, on ji však za ruce odvedl do kůlny, i když se poškozená bránila údery otevřenou dlaní a údery loktem, přitáhl k sobě, ohnul v pase tak, že ji držel za rameno, svlékl a vykonal s ní soulož. Ve chvíli, ve které došlo k samotnému styku se však již fyzicky nebránila. Následně napsala přes telefon zprávu matce obžalovaného nebo [redacted], aby si pro obžalovaného došli, neboť z kůlny odešla domů pro cigaretu, a když se do kůlny vrátila, obžalovaný spal. Zároveň však vypověděla, že pro cigaretu odešla ihned po skončení pohlavního styku a při svém návratu se setkala s [redacted] a [redacted], kteří jej odvedli do domu. V ten večer na sobě měla černou sukni, černé tílko a spodní prádlo, obžalovaný bílou košili a modré kalhoty. S sebou měl dvě láhve piva. Vztah s obžalovaným jí byl rodiči zakazován, byla upozorňována na to, že může skončit v ústavu. Vztah i po popsaném incidentu pokračoval. Když s událostmi konfrontovala obžalovaného, ten se jí omluvil. Ona sama se nikomu nesvěřila, obžalovaný se svěřil svým přátelům, kteří následně informovali její matku [redacted]. [redacted]. V tom jí zabránila matka a sestra. K reakci obžalovaného, že se již před pohlavním stykem [redacted], uvedla, že se toto stalo až následně a že se se svojí špatnou situací svěřila svědkyni [redacted], nicméně jí zamlčela pravý důvod, tedy proběhnuvší soulož. Zároveň uvedla, že obžalovaný tvrdil, že celou věc případně vezme na sebe a sám bude tvrdit, že soulož poškozená nechtěla. S tímto se měl svěřit i sestře poškozené, [redacted].

9. Výslechy poškozené nezletilé [redacted] ze dne 17. 1. 2025 a 15. 5. 2025 byly čteny postupem podle § 102 odst. 2 tr. řádu.

10. Poškozená dne 17. 1. 2025 na základě postupu podle § 158 odst. 9 tr. řádu vypověděla (č. l. 48–53 p.v. spisu), že obžalovaného zná již pět let, zamilovala se do něho. Když se v průběhu letních prázdnin vracel z oslavy narozenin, řekl jí, že jí chce něco sdělit a ať s ním jde do kůlny, kde se drželi za ruce a za boky, ona ho od sebe odstrkovala, obžalovaný ji vybídl, ať se svleče, ona mu nadávala, řekla mu, že jí není patnáct, on ji svlékl, otočil k sobě zády, držel ji pravou rukou za bok a levou za břicho, ohnul jí v pase a následně vykonal pohlavní styk. Bránila se, udeřila obžalovaného do břicha. On následně jednání zanechal a poškozená odešla z kůlny. Následně napsala [redacted], který vyšel ven z domu nacházejícího se v blízkosti kůlny, a odešla s ním domů. [redacted]. Obžalovaný si byl vědom jejího věku. Nikomu se nesvěřila, protože jí to přišlo trapné, následně se přiznala matce [redacted], která již měla o nevhodném chování ze strany obžalovaného vědět od bratra poškozené, [redacted]. Matce se svěřila i s událostí z ledna 2025. Vztah s obžalovaným ukončila sama. Popsala jeho velmi kladný vztah k alkoholu s tím, že opilý má tendence se s někým prát či slovně napadat.

11. Dále byla poškozená vyslechnuta za přítomnosti zástupkyně OSPOD [redacted] a obhájce obžalovaného dne 15. 5. 2025 (č. l. 54–58 spisu), kdy uvedla, že jí po pohlavním styku v kůlně bylo špatně, klepala se, neměla na nic náladu, byla ve stresu. V den, kdy došlo k pohlavnímu styku, spala, obžalovaný ji vzbudil tím, že jí volal a psal, že má jít ven ke kůlně, kde ji pak začal prosit, ať spolu mají pohlavní styk, přitom měl vypít dvě piva. Ona nechtěla, strkala do něj silou, fackovala jej, on ji držel za zápěstí, otočil, ohnul v pase a následně s ní začal souložit. Byla oblečená do tílka a sukně. Po skončení aktu psala matce svědka [redacted], ať pro obžalovaného zajde. Na to přišel do kůlny společně se [redacted], kde však obžalovaného zanechali, ať si dělá, co chce, a šli společně s poškozenou domů. Poškozená dále uvedla, že se bála o celé věci říct své matce, neboť ta hrozila tím, že obžalovaného nahlásí do pasťáku a jí někam odveze.

12. Svědkyně [redacted], matka poškozené nezletilé [redacted], v přípravném řízení uvedla, že obžalovaný mladistvý *(svědkyně ho nazývá* [redacted] *)* hodně kamarádil s jejím synem [redacted], často u nich spal, ale teď hodně pije a je pak agresivní. Dceři [redacted] je [redacted], ale má chápání jedenáctileté. Postupem času se [redacted] s [redacted] sblížili, chodili spolu ven. Pak se dozvídala od rodin, co bydlí v sousedství, že se vodí za ruce a že se pusinkují, to bylo [redacted] let. Asi dva roky nazpět se přiznali, že „jsou spolu“. Dávala [redacted] zákazy chodit ven, ale oni se vždycky něco našli, aby se sešli. Říkala jí, že [redacted] je alkoholik, že to není kluk pro ni, přesto se scházeli. Asi 14 dní po jejích [redacted] narozeninách zase spolu zmizeli, hledala je, spali spolu v té kůlně, on ji objímal, tak jí „flákla“, že už toho má dost. Nakonec jí řekla, ať s ním je ale jen pod jejich dohledem. Varovali jsme je, že jestli se [redacted] [redacted] dotkne a oni to zjistí, že to špatně dopadne. Od dcery [redacted] se pak dozvěděla, že [redacted] mluvil o tom, že se s [redacted] vyspal a že měl říct [redacted], že když se na to přijde, že řekne, že [redacted] znásilnil, aby nemusela do ústavu. [redacted] se jí pak svěřila s událostí v kůlně, že na ni [redacted] naléhal, ona se nejdříve bránila, ale pak se prý nechala. Okamžitě to oznámila na OSPOD. Teprve když jí říkala, že půjde na gynekologickou prohlídku, tak se přiznala. Když jí to [redacted] sdělovala, byla ráda, že to ze sebe dostala. [redacted] jí řekla, že to bylo po pouti, že měla šortky a tričko. [redacted] zase říká, že to bylo po narozeninách [redacted] v [redacted]. Sama má z toho pocit takový, že spolu spali víckrát než jednou. [redacted] znal [redacted] věk velmi dobře. [redacted] jí řekl, že mu [redacted], to tvrdí pořád. [redacted] jí nikdy neřekla, že by jí [redacted] znásilnil, ani že by si vynutil styk proti její vůli. Řekla, že se ze začátku bránila, pak se podvolila. Chování se její potom změnilo pouze tak, že byla drzejší, myslela si, že je strašně dospělá. Když se na to přišlo, tak zase přešla do svého dětského chování. [redacted] je po použití alkoholu agresivní, alkohol požíval často. [redacted] ohledně [redacted] lhala často. Když jí na to přišla, dala jí facku nebo jí šla seřvat. [redacted] si vzala jednou dva nebo tři brufeny, že jí bolela hlava, bylo jí tehdy asi [redacted], bylo to o velkých prázdninách. Byla v pohodě, nešlo o žádné předávkování. [redacted] věří, že na ni ze začátku [redacted] naléhal, že se i bránila, ale pak se nechala a podvolila se. Kdyby se nezačala šetřit ta věc [redacted] (skutek pod bodem 2) a kdyby to [redacted] sám neřekl a ona nezatlačila [redacted], tak doteď nic neví.

13. Svědkyně [redacted], sestra poškozené [redacted], uvedla, že se jí obžalovaný přišel omluvit, hovořil o kůlně a o tom, že pokud se na to přijde, tak se přizná. S touto informací konfrontovala před matkou poškozenou, která uvedla, že došlo k pohlavnímu styku, že se zpočátku bránila, prala se s obžalovaným, následně však ke styku svolila, protože jej milovala. Obžalovaný se poškozené měl jít následující den omluvit.

14. Svědek [redacted], bratr poškozené [redacted], vypovídal k bodu 2 obžaloby, tedy k události, kdy obžalovaný spolu s poškozenou leželi společně pod dekou v jedné posteli, žádného sexuálního jednání však osobně svědkem nebyl. O pohlavním styku v kůlně se dozvěděl od svědkyně [redacted], s poškozenou se o událostech nebavil. Obžalovaného zná, byl jeho blízkým přítelem, alkohol podle jeho mínění pil hodně, po požití se choval agresivně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Hřebíková

15. Svědkyně [redacted], sestra obžalovaného, uvedla, že o vztahu obžalovaného a poškozené ani nevěděla, později jí obžalovaný řekl, že jim tento vztah rodiče poškozené zakazovali. V den, kdy došlo k událostem v kůlně, v září nebo v říjnu, pro ni a jejího přítele [redacted] přišla poškozená. Obžalovaný spal opilý v kůlně a ona ho tam nechtěla nechat. Když do kůlny přišli, obžalovaný seděl oblečený na židli, svědkyně s [redacted] se jej snažili probudit, ale nešlo to. [redacted] jej vzal za ramena a odvedli ho domů. Obžalovaný jí druhý den řekl, že se poškozené ptal na to, zda s ním chce mít pohlavní styk, ona mu odpověděla že nikoliv, následně odešla pro cigaretu a poté se stykem souhlasila. [redacted]. Poškozená si za svědkyní chodila stěžovat, že obžalovaný chodí ven a konzumuje s přáteli alkohol, svědkyně o jejich vztahu věděla. Ke vztahu svého bratra k alkoholu vypověděla, že se baví normálně, ale jakmile se chytne „špatné party", tak se začne dohadovat.

16. Svědek [redacted], přítel svědkyně [redacted], vypověděl, že vztah obžalovaného a poškozené byl veřejný, všichni o něm věděli. Shodně se svědkyní [redacted] vypověděl, že pro ně přišla poškozená, oblečená v županu a požádala je, ať odvedou obžalovaného domů. Obžalovaný seděl oblečený do šortek, trička a bílých adidasek v koutě kůlny, spal. Nemohl vstát, tak jej uchopil, podepřel o své vlastní tělo a odvedl domů. Na tu dobu na podzim se pamatuje, za dva týdny od této události se se [redacted] stěhovali do vlastního bytu. Stěhování proběhlo kolem 29. října 2024. Obžalovaného popsal jako hodného člověka, nicméně když má v sobě alkohol, tak často neví, co dělá.

17. Svědek [redacted] využil svého práva po poučení podle § 100 odst. 1, odst. 2 trestního řádu, § 101 odst. 1 trestního řádu a k věci nevypovídal.

18. Za splnění podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu pak byly přečteny protokoly o výsleších svědkyň mladších 18 let, a to [redacted] a [redacted].

19. Svědkyně [redacted] (č. l. 101 až 104) spisu vypověděla, že se o celé věci dozvěděla od lidí, obžalovaného s poškozenou vídala na chodbě, jak si povídají, objímají se, někdy si dají pusu, poškozená se jí často svěřovala se svojí láskou k obžalovanému. Svědkyně reflektovala kladný vztah obžalovaného k alkoholu, o intimní povaze jeho vztahu s poškozenou však neví, o trestním stíhání se dozvěděla od svědkyně [redacted].

20. Svědkyně [redacted] (č. l. 109 až 113) spisu uvedla, že postřehla změnu v chování poškozené od zimy, kdy se poškozená začala chovat „divně", nechodila již se svědkyní ven. Poškozená trávila svůj čas s obžalovaným, kdy společně s nimi svědkyně svůj čas trávit nechtěla, viděla však, že se objímají a dávají si pusy. Poškozená se jí měla svěřovat s tím, že se trápí, protože v jejím vztahu s obžalovaným došlo k rozchodům. S tím, že by s obžalovaným navázala intimní vztah se jí nesvěřila. Věděla o negativním postoji rodiny poškozené k jejímu vztahu s obžalovaným. Svědkyně uvedla, že poškozená je spíš ulhaná, lhala i v obyčejných věcech.

21. Dále byly provedeny listinné důkazy, a to podnět k prošetření odboru sociálních věcí Městského úřadu [redacted] č. l. 2-4, usnesení Okresního soudu v [redacted] o nařízení předběžného opatření č. l. 30-31, ambulantní nález gynekologické ambulance Nemocnice [redacted] č. l. 61, fotografie nezletilé [redacted] při její prohlídce v Nemocnici [redacted] č. l. 62-66, fotografie screenshotů mobilního telefonu [redacted] zachycující část její komunikace s mladistvým [redacted] č. l. 82-85, protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace č. l. 125-135, protokol o vydání věci č. l. 136 a 141, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická kybernetika č. l. 145-146, úřední záznam o

vyhodnocení dat z mobilních telefonů č. l. 144, zpráva o poměrech nezletilé [redacted] č. l. 149, opis z evidence rejstříku trestů mladistvého [redacted] č. l. 151, opis z evidence přestupků mladistvého [redacted] č. l. 152, zpráva o poměrech mladistvého [redacted] č. l. 153-154, etopedické hodnocení mladistvého [redacted] č. l. 156 a 161, zpráva o pověsti k mladistvému [redacted] č. l. 164, lustrace v databázi Policie ČR k [redacted] č.l. 167, zpráva MU [redacted] OSPOD o aktuálních poměrech obžalovaného ze dne 19.8.2025, aktuální opis RT, výpis CESO na č.l. 219-220, opis evidence přestupků na č.l. 221, usnesení Okresního soudu v [redacted] ze dne 22.9.2025 na č.l. 230-231, usnesení PČR, KŘP Ústeckého kraje, ÚO [redacted].

22. Z podnětu k prošetření odboru sociálních věcí Městského úřadu [redacted] na č. l. 2-4 spisu ze dne 15. 1. 2025 vyplývá postup předmětného odboru, který se na základě popsaného stavu ze strany [redacted] a [redacted] věc postoupil PČR. Z usnesení Okresního soudu v [redacted] o nařízení předběžného opatření sp. zn.: [redacted] na č. l. 30-31 spisu soud zjistil osobní poměry obžalovaného, který byl předán na tři měsíce do péče Výchovného ústavu a střediska výchovné péče [redacted], a to z důvodu neuspořádaných rodinných poměrů, zkušenosti s konzumací alkoholu a hrozícího vzetí do vazby. Ambulantní nález gynekologické ambulance Nemocnice [redacted] ze dne 17.1.2025 na č. l. 61 dokládá u poškozené [redacted]. Tělesné vzezření poškozené je zjišťováno z fotografické dokumentace na č. l. 62-66 spisu. Fotografie screenshotů mobilního telefonu [redacted] na č. l. 82-85 spisu zachycují její konverzaci s obžalovaným, která dokládá srozumění obžalovaného s pohlavním stykem, kdy se matce poškozené omlouvá a svého činu lituje a zároveň dokládá existenci slibu, který měl [redacted] ohledně poškozené dát. Protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace na č. l. 125-135 spisu dokládá uspořádání domů, ve kterých bydlel obžalovaný a poškozená, mezi nimiž se nachází řada zděných kójí, kdy jedna z těchto kójí nemá dveře, je dokumentováno inkriminované místo činu. Protokoly o vydání věci na č. l. 136 a 141 spisu dokládají vydání mobilních telefonů obžalovaného a svědkyně [redacted], doplněné o úřední záznam o vyhodnocení dat z těchto telefonů na č. l. 144 spisu a odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická kybernetika na č. l. 145-146 spisu, kdy vyhodnocením nebyly zjištěny relevantní informace. Ze zprávy o poměrech nezletilé [redacted] na č. l. 149 spisu bylo zjištěno, že nad její výchovou byl nařízen soudní dohled, rodina žije v [redacted], péče a výchova je zajišťována především ze strany matky, která je velmi benevolentní, rodinné prostředí není příliš podnětné, po materiální stránce poškozené nic nechybí. Chování poškozené je ve škole téměř bezproblémové, její prospěch se postupně zhoršuje a projevuje zvýšený zájem o opačné pohlaví. Obžalovaný nemá záznam v rejstříku trestů, jak dokládá opis na č. l. 151 a 218 spisu, zato se dopustil 12 přestupků, jak dokládá opis z evidence přestupků na č. l. 152 a 221 spisu. Většinově se jedná o přestupky proti majetku, přičemž čtyři z těchto přestupků jsou reflektovány i ve zprávě o pověsti na č. l. 164 spisu. Obžalovaný vystupuje v několika policejních spisech, jak vyplývá z lustrace policejního orgánu na č. l. 167 spisu. Ze zprávy o poměrech mladistvého [redacted] na č. l. 153-154 spisu bylo zjištěno, že rodina bydlí v [redacted], který je zanedbaný, nad výchovou obžalovaného byl nařízen soudní dohled, byl vyřazen z evidence uchazečů na Úřadu práce ČR, kdy mu vznikl dluh na sociálním a zdravotním pojištění, byl několikrát řešen pro své přestupky, zpravidla související s alkoholem. Péči a výchovu v rodině zajišťuje převážně matka, která je výchovně slabá, děti zabezpečuje pouze po materiální stránce, což potvrzuje zpráva o poměrech mladistvého na č. l. 210 spisu, ve které je navíc konstatován závažný problém obžalovaného s alkoholem. Z etopedických hodnocení obžalovaného na č. l. 156 a 161 spisu plyne, že si obžalovaný ve VÚ a SVP [redacted] plní své povinnosti, nicméně s výchovou vnitřně nesouhlasí, pokračují problémy s jeho závislostí na alkoholu. Z usnesení Okresního soudu v [redacted] ze dne 22. září 2025, č.j. [redacted] na č. l. 230 -231 spisu se

zjišťuje, že obžalovaný je vazebně stíhán pro zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, jak dokládá usnesení o zahájení trestního stíhání na č. l. 236 spisu. V současnosti je proti němu dále i vedeno trestní řízení Okresním státním zastupitelstvím v [redacted], kdy bylo zahájeno trestního stíhání pro provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku (č. l. 234-235 spisu). Vše vyplývá i z výpisu z centrální evidence stíhaných osob na č. l. 219-220 spisu.

23. Strany neměly v závěru hlavního líčení návrhy na doplnění dokazování. Krajský soud jako soud pro mládež dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout. Soud učinil v návaznosti na provedené dokazování následující závěry o skutkovém ději, přičemž u jednání popsaném pod bodem 2 výrokové části rozsudku vycházel z přijatého prohlášení viny učiněného obžalovaným. Obžalovaný svým jednáním popsaným v bodě 2 výroku rozsudku naplnil všechny znaky skutkové podstaty provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, ve znění pozdějších předpisů, a byl tímto proviněním uznán vinným. Obžalovaný, věděl, jaký je věk poškozené, tuto zneužil k uspokojení vlastní sexuální potřeby, tedy chtěl porušit zájem chráněný trestním zákoníkem, kterým je mravní a tělesný vývoj dětí. Formu zavinění soud spatřuje v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

24. Při hodnocení důkazní situace ve vztahu k jednání pod bodem 1 výroku rozsudku soud vycházel zejména z výpovědí obžalovaného a poškozené, doplněných o výpovědi osob z řad zejména rodinných příslušníků blízkého obou, přičemž se tyto v několika bodech shodují. Není pochyb o tom, že mezi obžalovaným a poškozenou došlo v blíže nezjištěném dni v podzimních měsících roku 2024 k penetrativnímu vaginálnímu pohlavnímu styku. Doba, kdy došlo k projednávanému pohlavního styku, byla oproti obžalobě posunuta do podzimních měsíců a specifikována tak, že k pohlavnímu styku došlo „v přesně nezjištěné době, v podzimních měsících roku 2024, okolo 22:00 hodin“. Soud tak učinil na základě zjištění od svědků [redacted] a [redacted], kteří byli ve styku s mladistvým obžalovaným a poškozenou bezprostředně po styku., a kteří i specifikují, proč si pamatují, že to bylo v podzimních čase. U poškozené bylo zjištěno gynekologickou prohlídkou, že byl protržen hymen. Ke skutkovému ději došlo v jedné z vyklizených zděných kójí stojících na pozemku mezi domy č.p. [redacted] a [redacted] v ulici [redacted]. Obžalovaný si přitom byl vědom nízkého věku poškozené, které v době, kdy ke styku došlo, nebylo patnáct let. To konec konců vyplývá i z jeho výpovědi.

25. Výpovědi poškozené a obžalovaného se rozcházejí co do způsobu provedení pohlavního styku. Podle poškozené k aktu došlo za použití násilí, kdy jí měl obžalovaný držet za rameno a bok, ohnout ji v pase a následně vykonat soulož, a to navzdory tomu, že mu poškozená sdělila, že s ním mít pohlavní styk nechce. Dále uvedla, že se fyzicky bránila, zejména údery otevřenou dlaní do oblasti obličeje a údery lokty do oblasti břicha a žeber obžalovaného. Svoji obranu však popisuje nestejnorodým způsobem v přípravném řízení a u hlavního líčení jak co do aktu samotného, tak zejména do jeho časového zasazení. Tyto proti sobě stojící výpovědi soud podrobil přezkumu se zaměřením na konzistentnost, spontánnost, logiku a vnitřní logiku jejich obsahu. Shledal, že výpověď poškozené není nejen sama osobě, ale i v kontextu ostatních provedených důkazů natolik věrohodná, aby měl soud za prokázané, že k pohlavnímu styku obžalovaný násilí ve formě popsané poškozenou užil. Její výpověď nekoresponduje ani z dalšími ve věci provedenými důkazy v podobě výpovědí svědků z řad rodinných příslušníků obžalovaného i poškozené.

26. V průběhu hlavního líčení bylo prokázáno, že došlo v blíže nezjištěném dni v podzimních měsících roku 2024 k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou, a že obžalovaný věděl, kolik je poškozené let. Obžalovaný vypověděl shodně s poškozenou, že mu tato sdělila, že jí ještě není patnáct let a že s ním sex mít nechce, nicméně to byla reakce poškozené na jím položený dotaz.

Podle obžalovaného po tomto rozhovoru poškozená odešla do domu pro cigaretu, kdy po svém návratu již s pohlavním stykem souhlasila. Následně si měla poškozená na obžalovaného, , který se nacházel v pozici vleže, opřený o stěnu kóje, sednout. Při tomto [redacted]. Po skončení aktu zkontaktovala další osoby, a to sestru obžalovaného, [redacted], a [redacted]. Těm ovšem nesdělila nic, co by svědčilo o vykonání pohlavního styku s obžalovaným, natož za použití násilí. Poškozená dle těchto svědků nevykazovala žádné známky rozrušenosti či projevů, které by byly odlišné od jejího standartního chování, a které by mohly svědčit o prožití nějaké traumatizující události. Motivem poškozené k přivolání svědků bylo zajištění transportu obžalovaného k němu domů. O obsahu sdělení poškozené v rámci jejích vyjádření před policejními orgány měl soud pochybnosti. To byl důvod, proč k návrhu obhajoby i státního zástupce provedl výslech nezletilé u hlavního líčení. Její výpovědí u hlavního líčení však nebyly pochybnosti o její věrohodnosti odstraněny, ba naopak, prohloubily se. Je zřejmé, že svědkyně zachází se sdělovanými informacemi volněji, podle její matky má uvažování jedenáctileté. Z výpovědí svědků navíc vyplývá, že má i tendence ke lhaní. Při vyhodnocování její výpovědi nelze pominout skutečnost, že svědkyni bylo opakovaně zdůrazňováno ze strany rodiny, že by mohla jít do ústavu, pokud by měla pohlavní styk před 15. rokem věku. Matka konec konců ihned poté, co se dozvěděla o jednání z ledna 2025, a následně i z roku 2024, informovala OSPOD. Dokonce sám obžalovaný uvedl, že v případě, že se vše „provalí“, vezme vše sám na sebe a řekne, že poškozenou znásilnil, čímž by podle své představy eliminoval její svobodnou vůli k pohlavnímu styku a s tím spojenou hrozbu umístění do ústavu.

27. Nelze opominout fakt, že obžalovaný s poškozenou i v době před oběma skutky udržovali vzájemný vztah, kdy poškozená cítila velký tlak ze strany své rodiny, která tento vztah hodnotila veskrze negativně. To byl mimo jiné i důvod, proč se s uskutečněným pohlavním stykem s obžalovaným svěřila až na naléhání matky [redacted]. Matce dle její výpovědi poškozená popsala události zčásti shodně s výpovědí obžalovaného, tedy že nejprve nabídky obžalovaného k pohlavnímu styku negovala, bránila se jim, avšak po návratu z domu, kam došla pro cigaretu, však již s pohlavním stykem souhlasila. Stejným způsobem se poškozená svěřila své sestře, svědkyni [redacted], tedy že se nejprve snahám obžalovaného bránila, prala se s ním, nicméně následně se stykem souhlasila, protože obžalovaného milovala.

28. Obžalovaný popsal množství alkoholu, které měl v ten den vypít. Sám uvedl, že vypil skoro celou basu piv, tedy o něco méně než dvacet lahví společně s lahví vodky, což nutně dle názoru soudu vedlo ke sníženým motorickým schopnostem obžalovaného, jak potvrzuje svědectví [redacted] a [redacted]. Ti nalezli obžalovaného v takovém stavu, že jej museli při cestě do domu podpírat, neboť nebyl schopen chodit, ani souvisle komunikovat. Ze shodných výpovědí poškozené i obžalovaného vyplývá, že mezi samotným stykem a následným příchodem svědků [redacted] a [redacted] uplynulo zanedbatelné množství času, a svědci tak měli možnost pozorovat chování poškozené prakticky bezprostředně poté, co došlo k jednání, které poškozená popisuje. Shodně uvedli, že poškozená nechtěla nechat obžalovaného v kůlně, měla o něj strach. Tak by se stěží poškozená chovala bezprostředně poté, co ji měl obžalovaný znásilnit. Konečně o jejím ambivalentnímu způsobu popisování inkriminovaného děje svědčí i to, že poškozená sama ve své výpovědi v hlavním líčení uvedla, že [redacted] a [redacted] napsala, ať si pro obžalovaného dojdou, neboť „vyvádí“, následně však v ten samý den vypověděla, že je zavolala již k ležícímu, klidnému obžalovanému. Výpověď obžalovaného se dále shoduje s výpověďmi ostatních svědků i v tom, jaké oblečení ten večer poškozená měla na sobě, kdy vypověděl, shodně se svědkyní [redacted] a [redacted], že měla poškozená ten večer na sobě župan, zatímco v osamocené výpovědi poškozené je oblečení popisováno jako sukně a tílko.

29. Ze shora rozvedených důvodů soud nepovažuje soud svědeckou výpověď poškozené za natolik důvěryhodnou, aby o ni mohl opřít bez důvodných pochybností právní kvalifikaci jednání obžalovaného jako provinění znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024, za použití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže. Bez důvodných pochybností není prokázáno, že obžalovaný poškozenou donutil k pohlavnímu styku za užití násilí. V souladu s výše uvedenými úvahami soud upravil skutkovou větu ve výrokové části rozsudku v bodě 1 na rozdíl od její koncepce v obžalobě tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Ve vztahu k časové specifikaci soud též upravil čas spáchání skutku v souladu se souhlasnými výpověďmi [redacted] a [redacted]. Tito svědci byli s poškozenou bezprostředně po ději popsaném pod bodem 1 rozsudku a přesvědčivě zařadili skutkový děj do podzimních měsíců roku 2024. Jejich výpovědím co do doby koresponduje i vyjádření matky poškozené [redacted] u hlavního líčení.

III. Právní posouzení

30. Vzhledem k přijatému prohlášení viny obžalovaného podle § 206c trestního řádu u skutku popsaného v bodě 2 rozsudku soud aplikoval v tomto bodu výroku právní kvalifikaci totožnou s právní kvalifikací užitou v obžalobě, tedy provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže.

31. U skutku popsaného v bodě 1 rozsudku soud na základě skutkových zjištění popsaných v bodě II. odůvodnění, zejména s ohledem na důvodné pochybností ve vztahu ke způsobu spáchání skutku, kdy nemá za prokázané použití násilí ze strany obžalovaného ve vztahu k vynucení si pohlavního styku s poškozenou, právně kvalifikoval jednání obžalovaného jako provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže. Jde o právní posouzení ve prospěch obžalovaného. Z výpovědí jak obžalovaného, tak poškozené, ale i z výpovědí osob jim blízkých či osob z jejich okolí vyplývá, že mezi sebou měli delší dobu trvající romantický vztah, od kterého byli sice odrazováni zejména ze strany rodiny poškozené, nicméně ve kterém dobrovolně pokračovali i po spáchání skutku popsaného v bodě 2 rozsudku. K samotné souloži popsané v bodě 1 rozsudku poškozená svolila s ohledem na její vztah s obžalovaným s tím, že vnímala, co od ní obžalovaný požaduje, a o jaký zásah do jejího soukromé sféry se bude jednat.

32. Pokud se týče formy zavinění, obžalovaný si byl vědom skutečného věku poškozené, jak sám doznal, dokonce mu svůj nízký věk poškozená v krátkém časovém intervalu před spácháním činu připomněla. Obžalovaný tak věděl, že poškozená je osobou mladší 15 let. Přesto obžalovaný poškozenou úmyslně zneužil k uspokojení vlastní sexuální potřeby, tedy chtěl porušit zájem chráněný trestním zákoníkem, kterým je mravní a tělesný vývoj dětí. Soud nemá pochybnosti o rozumové a mravní vyspělosti mladistvého obžalovaného, který si je dle svých výpovědí (konstantních v těchto otázkách již od přípravného řízení) vědom závažnosti a protiprávnosti svého jednání, o čemž svědčí i jeho odhodlání věc „vzít na sebe“, aby tak chránil poškozenou. O tom informoval i celou řadu svědků, včetně poškozené. Stejně tak jeho vyspělost vyplývá i z projevené lítosti nad spáchaným proviněním. Formu zavinění tak soud spatřuje v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

IV. Druh a výměra opatření

33. Při úvahách o tom, jaký druh opatření mladistvému uložit, soud vycházel ze zásad uvedených v § 39 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 2 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, tedy z významu chráněného zájmu, způsobu provedení provinění, jeho následky, okolnostmi, za kterých bylo

spácháno, osobou pachatele, mírou zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem, přičemž zvážil polehčující a přitěžující okolnosti definované v § 41 a § 42 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 2 zákona o soudnictví ve věcech mládeže.

34. Za provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže lze uložit trestní opatření odnětí svobody v rozmezí 6 měsíců až 4 roky.

35. Význam chráněného zájmu byl zasažen jednáním mladistvého mírně, avšak opakovaně. Obžalovaný se dopustil dvou skutků. Poškozené, v době činů [redacted] leté, následkem jednání obžalovaného nevznikly závažné následky ve formě fyzických či psychických útrap nebo ublížení na zdraví. Ve způsobu, jakým obžalovaný provinění spáchal, soud nespatřuje znaky zvýšené agresivity, zákeřnosti či lsti. Jedná se však o provinění dokonané, spáchané v bodě 1 rozsudku uskutečněním soulože, v bodě 2 rozsudku uskutečněním vaginální penetrace, tedy jiným způsobem pohlavního zneužití. Obžalovaný vždy jednal v úmyslu přímém, věděl, že poškozené není ještě 15 let a muselo mu být zřejmé, k jakým následkům jeho jednání může vést, a to i se zvážením napjaté rodinné situace poškozené stran jejich vztahu. Mladistvý má větší počet záznamů v přestupkovém rejstříku, k jeho osobě bylo zjištěno, že nadměrně a často užívá alkohol. Co se týče širšího kontextu trestné činnosti, soud neshledal, že by od spáchání provinění uplynul značný čas, naopak trestní stíhání trvalo přiměřenou dobu. Obžalovanému polehčuje, že se ke skutku pod bodem 2 rozsudku doznal a napomáhal při objasňování své trestné činnosti popsané pod body 1 a 2 rozsudku.

36. Zákon č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže umožňuje soudu uložit podle § 10 opatření výchovná, ochranná a trestní. Soud s přihlédnutím k výše popsaným úvahám a zároveň s přihlédnutím i k chování obžalovaného ve Výchovném ústavu [redacted], odkud opakovaně utíkal, resp. se nevracel z vycházek včas, případně se vracel pod vlivem alkoholu, a v době vycházky se měl dopouštět dalšího protiprávního jednání, má za to, že působení na obžalovaného pouze výchovnými opatřeními by nebylo účinné a zároveň by nereflektovalo závažnost spáchaných provinění.

37. Soud tak mladistvému uložil již trestní opatření odnětí svobody podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, a to úhrnné ve smyslu ust. § 43 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 2 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, neboť se dopustil dvou provinění. Úhrnné trestní opatření uložil v trvání osmnácti měsíců.

38. Za splnění podmínek ust. § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže výkon trestního opatření podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání v trvání dvaceti čtyř měsíců, kdy má za to, že tento trest je vzhledem ke společenské škodlivosti spáchaného provinění dostačující a přiměřený. Zároveň zvolené trestní opatření umožňuje obžalovanému, aby pokračoval v započatých snahách řešit své osobní problémy, zejména patologický vztah k alkoholu, nalezl si zaměstnání a případně doplnil vzdělání.

39. Současně soud uložil obžalovanému podle § 18 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže výchovnou povinnost zdržet se požívání alkoholických nápojů v průběhu zkušební doby, kdy nejméně skutek popsaný pod bodem 1 rozsudku byl spáchán pod vlivem alkoholu. Soud uložil tuto výchovnou povinnost rovněž s přihlédnutím k provedenému dokazování, ze kterého lze usuzovat na dlouhodobý problém obžalovaného s konzumací alkoholu, hraničící s abúzem.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Hřebíková

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích k Vrchnímu soudu v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,

b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká,

c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

České Budějovice 1. října 2025

JUDr. Olga Smrčková, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Hřebíková